

Samen kerken....

Het zal in alle vroegte zijn

Het zal in alle vroegte zijn
als toen.

De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet –
wij zijn in bekenden veranderd.

De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren
waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
bergopwaarts en worden wolken

Daarachter
kristal geworden verblindend
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaar schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.

Dan zal ik leven.

Deze tekst komt uit het boek 'Een weg van dagen- Bijbel, bezinning, poëzie'. In dit boek is het werk van dichter, schrijver en theoloog Huub Oosterhuis opgenomen, een tekst voor iedere dag. Deze teksten zijn gekozen door Elte Rauch. Als een bron van inspiratie voor allen die het boek lezen. En voor u als lezer van deze column in deze eerste dagen na Pasen. We mochten vieren dat het licht sterker is dan de duisternis, de liefde sterker dan de dood. Misschien heeft u ook voluit gezongen: 'Niets heb ik te vrezen in leven en dood. U zij de glorie, opgestane Heer, U zij de victorie nu en immer meer'. Wij mogen met Hem opstaan – verrijzen. Verrijzen is door het lijden, opnieuw tot leven komen. Verrijzen is bevrijding, is toekomst. Verrijzen is een werkwoord en bovenal geloven in liefde. Dan zullen wij leven.

Anita Oosterik